

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 20 stycznia 2025 r.

Poz. 417

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P.II. 4131.2.22.2025 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 17 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XIII/77/2024 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 12 grudnia 2024 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Wrocanka 3” w gminie Miejsce Piastowe.

Uzasadnienie

W dniu 12 grudnia 2024 r. Rada Gminy Miejsce Piastowe podjęła uchwałę Nr XIII/77/2024 w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Wrocanka 3” w gminie Miejsce Piastowe.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.).

Wskazać zatem należy, że zasady sporządzania planu miejscowego, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy, rozumiane są jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania przez uprawnione organy polityki przestrzennej, dotyczące m.in. zawartych w akcie planistycznym ustaleń. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego jest związane ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń oraz standardów dokumentacji planistycznej. W odniesieniu do planu miejscowego, jego zawartość (tekstową i graficzną) określają przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy. Przedmiot uchwały szczegółowo określa art. 15 ust. 2 i 3 ustawy, natomiast standardy dokumentacji ustala, wydane na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z kolei pojęcie „trybu sporządzania planu miejscowego” (zwanego też „procedurą planistyczną”) - którego zachowanie stanowi przesłankę formalną zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa - odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego, począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, a skończywszy na jego uchwaleniu (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 maja 2009 r., sygn. akt II OSK 1778/08). Natomiast pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” - których przestrzeganie stanowi przesłankę materialną zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa - należy wiązać z samym sporządzeniem (opracowaniem) aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyrok NSA z dnia 11 września 2008 r. sygn. akt II OSK 215/08, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 listopada 2016 r. sygn. akt IV SA/Po 460/16).

Organ nadzoru stwierdził, iż w uchwale brak jest sposobu realizacji miejsc postojowych, co stanowi istotne naruszenie artykułu art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.).

W dodanym do zmienianej uchwały §10 ust. 2a pkt 4 zawarto ustalenie niezgodne z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ ustalono, iż „*przy przeznaczeniu terenu IML na powiększenie terenów przeznaczonych pod zabudowę na działkach zlokalizowanych w terenie MN/U obowiązują zapisy §10 ust. 1*”. Plan miejscowy lub jego zmiana określa obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Powyższe świadczy o tym, iż jeśli przedmiotowa zmiana planu przeznacza teren pod teren zabudowy lotniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczonej na części graficznej zmiany planu symbolem IML to teren powinien zostać przeznaczony na ww. funkcję, a nie stanowić poszerzenia terenów przyległych dla których ustalono odmienne przeznaczenie w obowiązującym planie. Przeznaczenie terenu ustanowione w uchwale ma jednoznacznie stanowić o jego zagospodarowaniu i ustalonych zasadach kształtowania zabudowy oraz wskaźnikach zagospodarowania.

Również część zapisów planu budzi wątpliwości interpretacyjne i będzie budziło trudności na etapie stosowania ustaleń planu, np. zapisy w brzmieniu: „istniejący pomnik należy utrzymać w dotychczasowej formie architektonicznej z dopuszczeniem remontów” (dodany do zmienianej uchwały § 7 ust. 10b pkt 1), „zielenią wysoką lokalizować w sposób nieprzesłaniający pomnika” (dodany do zmienianej uchwały § 7 ust. 10b pkt 2).

Z kolei w dodanym do uchwały zmienianej §7 ust. 10b pkt 4 zawarto ustalenie o treści „*zakazuje się umieszczania reklam lub innych tablic przesłaniających pomnik*”. Stosownie do art. 37a ust. 1 i 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym *zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powinny być uregulowane w odrębnej uchwale*.

Ponadto w zakresie dokumentacji planistycznej zauważa się, iż brak jest dowodu udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznych Gminy Miejsce Piastowe:

- danych przestrzennych utworzonych dla uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowej zmiany planu,
- kompletnego raportu wraz z załączonymi protokołami z czynności przeprowadzonych w ramach konsultacji społecznych, o których mowa w art. 8k ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z art. 52 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688).

Przytoczone wyżej niezgodności stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz trybu jego uchwalania, wobec powyższego zastosowanie będzie miał przepis art. 28 ustawy. Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenie sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Przepis z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., ustanawia zatem dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad

sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (tak NSA w wyroku z dnia 11 września 2008 r. II OSK 215/08).

Przedmiotowa uchwała, jak wykazano wyżej, w sposób oczywisty narusza wskazane w uzasadnieniu obowiązujące przepisy prawa, dlatego też należało stwierdzić jej nieważność.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru